

De binder os i 39 år med aftalens kompensationsbestemmelse

Godkendes aftalen, vil Folketing og regering være bundet i 39 år. Det følger af aftalens afsnit VI, der lover DUC compensation for enhver ændring af gældende regler, der er målrettet olieindvindingen i Nordsøen.

Det er en helt usædvanlig bestemmelse.

Folketinget har stillet et spørgsmål, om økonomi- og erhvervsministeren kender til andre lande, der har indgået en tilsvarende aftale, jf. B 7 – spm. 61. Svaret er, at ministeren ikke er bekendt med lande, hvor der er indgået en tilsvarende aftale. Den høring, som mod regeringens ønske blev gennemført, viste dog, at den slags aftaler kendes, nemlig i u-lande og lande med ringe demokratiske traditioner.

Det er en musefældeklause, der ikke kendes fra andre lande, Danmark normalt sammenligner sig med. Danmark bringer sig her på linje med de regler, selskaber kan opnå i »bananrepublikker«.

Og skulle statens andel af indtægterne falde, er der ikke en tilsvarende ret til compensation. Kompensationen er ensidigt til fordel for DUC.

Det bliver for første gang forbudt ved lov at hæve skatten på olieindvinding

I alle gældende aftaler, inklusive den såkaldte eneretsaftale med A.P. Møller – Mærsk, har staten eksplicit fastholdt sin ubegrænsede ret til at ændre på skatter og andre regler, jf. B 7 – svar på spm. 56, og det er fremgået af debatten i Folketinget, at et tidligere forsøg fra A.P. Møller – Mærsk på at få indført en sådan klausul blev afvist i 1981.

Med aftalen om compensation ophæves for A.P. Møller – Mærsk og DUC's vedkommende reelt retten til at hæve kulbrinteskatten.

Af svar på L 62 – spm. 93 fremgår, at kulbrinteskatten skal hæves til 80 pct., hvis den fra 2005 skal modsvare kompensationsbeløbet. Sker stigningen fra 2012 eller senere, skal kulbrinteskatten hæves til mere end 100 pct., stigende til det ekstreme over 2.000 pct., hvis en skatteforhøjelse gennemføres med virkning fra 2036, og 6.500 pct. fra 2040. Og skal staten opnå et provenu, der overstiger compensationen, skal procenterne endnu højere op, hvilket naturligvis er helt urealistisk.

Skatteministeren hævder, at man bare kan tage andre skattemetoder i anvendelse. Som eksempel nævnes i svaret på L 62 – spm. 98, at en ophævelse af fradragsretten for selskabsskat i kulbrinteskatten, en afskaffelse af kulbrintefradraget og en kulbrinteskate på 50 pct. (altså en beskatning på 80 pct. af hele overskuddet) kan give et provenu på ca. 5 mia. kr. frem til 2042, hvis ændringerne gennemføres fra 2006. Også dette er helt urealistisk at gennemføre for så lille et provenu – og allerede efter nogle få år vil heller ikke denne model give et provenu, der overstiger den compensation, A.P. Møller – Mærsk og DUC får ret til med den indgåede aftale.

Regeringen siger, at A.P. Møller – Mærsk kun ville gå med til aftalen, hvis der blev indgået aftale om en sådan compensation, der reelt ophæver muligheden for at øge kulbrintebeskatningen. Kompensationsbestemmelsen er prisen for, at A.P. Møller – Mærsk ville indgå »så byrdefuld en aftale«, siger regeringen. Nu er det svært at få øje på det byrdefulde i at indgå en aftale, der frem til 2042 kan give A.P. Møller – Mærsk og DUC et overskud på et trecifret milliardbeløb, jf. B 7 – svar på spm. 1. Selv når regeringen prøver at få beløbet til at syne mindst, erkendes det, at den nye aftale er 12 mia. kr. mere værd for DUC end den eksisterende aftale, jf. B 7 – svar på spm. 21. A.P. Møller – Mærsk og DUC bliver altså – med regeringens ord – 12 mia. kr. rigere på denne aftale, der skulle være en stramning af de økonomiske vilkår.

Regeringen siger, at den nye aftale medfører meget strammere økonomiske vilkår end de eksisterende regler, men af regeringens beregninger fremgår, jf. B 7 – svar på spm. 39, at DUC fra 2004 til 2042 alene må give afkald på en fortjeneste på 4 mia. kr. med de nye regler sammenlignet med en fortsættelse af de eksisterende. 4 mia. kr. er den reelle stramning – et meget beskeden beløb sammenlignet med de gældende regler, alle siger er for slappe og har givet for lidt til staten – og en helt symbolsk betaling for at få videreført eneretten til mere end 80 pct. af de danske olieforekomster og få en kompensationsaftale, der binder regeringer og Folketing i de kommende 39 år.

Og disse symbolske 4 mia. kr. kan hurtigt forsvinde. Opdages der et skattehul, kan det med stor sandsynlighed ikke lappes. Det fremgik af Folketingets høring om aftalen og det efterføl-